

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον κ. Υπουργό Οικονομικών

Θέμα: Ο μύθος της ανάπτυξης

Το πρωτογενές πλεόνασμα (κάνοντας τη γενναία υπόθεση ότι επετεύχθη πραγματικά και όχι επειδή δημιουργήθηκαν νέες ληξιπρόθεσμες οφειλές ή επειδή κάποιοι χιλιάδων νέων συνταξιούχων περιμένουν έως και δύο χρόνια για να πάρουν σύνταξη) είναι μόνο ένα κλάσμα αυτού, που θα πρέπει να πραγματοποιείται τα επόμενα χρόνια.

Ερωτάται ο κ. Υπουργός:

Τα επόμενα χρόνια θα χρειαστούμε περίπου 6-9 δις ευρώ (3,5%-4,5%) σε πρωτογενές πλεόνασμα, προκειμένου να καλύπτουμε τους τόκους (το κόστος εξυπηρέτησης του χρέους).

Είναι δυνατόν η Ελλάδα να επιτύχει τέτοιου ύψους πλεονάσματα;

Είναι ο σωστός στόχος δημοσιονομικής πολιτικής;

Διακηρύσσετε, ότι βγαίνουμε από την κρίση και οδεύουμε προς την ανάπτυξη. Μπορεί η Ελλάδα να πετύχει ανάπτυξη, αν ένα ποσοστό 3%-4% του ΑΕΠ σε ρευστότητα θα φεύγει από την οικονομία κάθε χρόνο;

Πως μπορεί να γίνει ανάπτυξη, όταν θα έχουμε ένα τέτοιο ποσοστό αφαίμαξης ρευστότητας κάθε χρόνο από την οικονομία;

Τα πλεονάσματα, τα οποία χρησιμοποιούνται για την αποπληρωμή των δανείων, αποτελούν εκροή από την οικονομία.

Να υπενθυμίσουμε, ότι για κάθε μονάδα μεταβολής (μείωση του ελλείμματος ή αύξηση του πλεονίσματος του προϋπολογισμού) απαιτούνται πολλαπλάσια μέτρα, καθώς αποδυναμώνεται η οικονομία (ο περιβόητος πολλαπλασιαστής για τον οποίο τόσος λόγος έχει γίνει στο παρελθόν). Αν δεχθούμε πολλαπλασιαστή 1,5, τότε 6 δις ευρώ πλεόνασμα δημιουργούν αρνητική επίδραση 9 δις ευρώ στο ΑΕΠ, ή 5% με τα σημερινά δεδομένα και κάθε 1 δις.

Μπορεί η οικονομία να αντέξει τέτοιο υφεσιακό αποτέλεσμα;

Από πού θα προέλθει η ανάπτυξη, που θα μπορούσε να ισοσκελίσει το υφεσιακό σοκ του πλεονίσματος;

Η τελευταία δόση από την πλευρά των Ευρωπαίων θα δοθεί τον Μάιο και στη συνέχεια υπάρχει δανεισμός από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, χρήματα τα οποία είναι δεσμευμένα αποκλειστικά για την αποπληρωμή των δανείων του. Από τα δημοσιονομικά μέτρα, προβλέπεται εφαρμογή 75% εξ αυτών την περίοδο 2012-2013 και των υπολοίπων την περίοδο 2014-2016. Με βάση το Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα 2014-2020, η χώρα μας την περίοδο αυτή θα πρέπει να αποπληρώσει περίπου 80 δις ευρώ σε τόκους (20 δις ευρώ από ιδιωτικοποιήσεις και 60 δις ευρώ προερχόμενα από πλεονάσματα). Η αναθεώρηση του Μεσοπρόθεσμου θα γίνει τον Μάιο του 2014. Η κυβέρνηση καλείται να εοαρμόσει τα συμφωνηθέντα με τους δανειστές. Οφείλει να δημιουργήσει πλεόνασμα έως 9 δις ευρώ μέχρι το 2016, άρα καλείται να λάβει τα επιπρόσθετα μέτρα, που αυτό απαιτεί.

Πως λοιπόν ισχυρίζεστε, ότι «δεν χρειάζονται άλλα μέτρα ή ότι το μνημόνιο τελείωσε»;

Η χώρα μας για το 2014 θα πρέπει να πληρώσει συνολικά 28,7 δις ευρώ. Ακόμα κι αν υποθέσουμε ότι λαμβάνει στην ώρα τους όλες τις δανειακές δόσεις - πράγμα απολύτως αδύνατο, όπως έχει ήδη αποδειχθεί στην πράξη - θα εισπράξει 23,7 δισεκατομμύρια. Από πού θα βρει τα υπόλοιπα 5 δις, τα οποία μπορεί να ανέλθουν και σε 10 δις εάν καθυστερήσουν οι δόσεις; Με νέο δάνειο (και κατά συνέπεια νέο μνημόνιο);

Η επιστροφή στην ανάπτυξη, η υπόθεση, ότι η οικονομική κατάρρευση φθάνει προς το τέλος της και θα αρχίσει σιγά-σιγά να επιστρέφει σε θετικούς ρυθμούς, δεν δυναμιτίζεται από την ίδια την επίτευξη του πλεονίσματος;

Το εγχείρημα του μνημονίου με τα διαρκή τεράστια πλεονάσματα, δεσμευμένα στην αποπληρωμή του χρέους, δεν αποτελεί διαρκή παγίδα ύφεσης για την οικονομία και διαρκή οικονομική και κοινωνική εξαθλίωση για την πλειονότητα των πολιτών;

Αθήνα, 2 Απριλίου 2014

Η Ερωτώσα Βουλευτής

Μαρία Κόλλια Τσαρουχά
ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων
Βουλευτής Ν. Σεργίων